

N^o

90.

SOBOTA.

19 Kwietnia. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 19 Kwietnia.

Obywatel Gubernii Podolskiej, naznaczający się do kollegii spraw zagranicznych translatozem, Fryderyk *Starzyński*, nayłaskawiey mianowanym został Kameriunkrem dworu Jego Cesarskiej Mści.

Marszałek dworu Jego Cesarskiej Mści Baron *Albedill*, otrzymał znaki brylantowe orderu Stey Anny pierwszej klasy.

Koniuszy dworu J. C. M. *Ozerów*, Jenerał Maior *Uszaków*, i Radca Stanu *Sawrasów*, nayłaskawiey mianowanymi zostali kawalerami orderu Stey Anny pierwszej klasy.

Xiężniczki: Zofia *Wiazemska* i Barbara *Gallicynowna* wnuczka Jenerała piechoty Xiążęcia *Gallicyna*, mianowane zostały Freylinami przy nayiasniejszych Paniach.

Radca Stanu rzeczywisty, Doktor *Rull*, zaszczyconym został od Króla JMści Pruskiego orderem Orła Czerwonego drugiej klasy.

W imiennym Jego Cesarskiej Mści ukazie danym rządzącemu Senatowi dnia 1 b. m. wyrażono: „Uznawszy za rzecz potrzebną dla

pożytku obwodu Besserabskiego, ustanowić tam w miasteczku Reni sąd handlowy, według tychże prawideł na iakich podobny istnieje w Odessie, o czem nastąpiło już od Nas należyte przepisanie Namiestnikowi *Bachmietiew*, rozkazujemy naznaczyć na prezesa pomienionego sądu, będącego bez obowiązku służby rzeczywistego radcę stanu *Persiani*, z gażą po cztery tysiące rubli asygnacyynych na rok, z przychodów tegoż obwodu mającą się opłacać.“

Przez ukaz N. Pana z dnia 31 Marca Podpułkownik *Merlini*, uwolnionym został od służby z mundurem i pensją dożywotnią po 600 rubli na rok ze względu na długoletnią jego służbę, zruynowane zdrowie i niedostateczny majątek.

z *Krasławia* (Gubernii *Witebskiej* dnia 14 marca.

z *Kuryiera Lit.*

Dzień pierwszy marca b. r. pamiętną i chlubną dla powiatu Duneburskiego (składającego część dawnego Xięztwa Inflanckiego) zostanie epoką. W dniu tym obywatele rzeczonożnego powiatu, powodowani głosem ludzkości

udarowali włościan swoich na wieczne czasy wolnością. Nigdy obrady powiatowe w równej nie odbywały się okazałości. Jego Królewicowska Mość Białoruski Woenny Gubernator Xiążę Jmc *Alexander Wirtembergski*, przybył tu umyślnie na ten obchod z Witebska dnia 28 lutego. Nazajurtz o godzinie 11tej zrana JW. Marszałek powiatowy miał honor przedstawiać Jego Xiążęcey Mości zgromadzonych Obywateli. Tegoż dnia o godzinie 5tej po południu, gdy się Obywatelstwo zebrało w miejscu dla obrad przeznaczonem, Xiążę Jegomość Woenny Gubernator, otoczony osobami orszak Jego składającymi, przybył na salę, i zagaik posiadzenie mową, odczytaną przez Sekretarza Jego Xiążęcey Mości w języku rossyjskim w ktorey zapewnił Obywateli, że Najjaśniejszy Monarcha z ukontentowaniem przychylić się raczył do ich prosby, w rzeczy nadania włościanom osobistej wolności; że samymże Obywatelom poleca utworzenie tego aktu; oraz dozwala wybrać zgromadzenia do stanu wolności osobistej. Takowe urządzenie po ostatecznym zdecydowaniu zgromadzenia powiatowego, przedstawione być ma do Najwyższego Jego Cesarzowskiej Mości potwierdzenia. Do tego uwiadomienia załączyl Xiążę Jegomość w głosie swoim łaskawe i szaczytne dla Obywateli powiatu duneburskiego szacunku swojego i protekcyi zapewnienie. Na tę mowę odpowiadając JW. Marszałek powiatowy w języku polskim, wynurzył uczucia wiernosci i uwielbienia wespół-obywateli swoich, dla najlepszego Monarchy, oraz wdzięczności i uszanowania dla Osoby Jego Królewicowskiej Mości. Po sessyi raczył Xiążę Jegomość przyjąć ofiarowaną sobie od JW. powiatowego Marszałka wieczerzę, w ciągu ktorey przy odgłosie wojskowej muzyki, spełniano toasty za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza Jegomości i Jego Królewicowskiej Mości. W dwóch dniach następujących podpisany został akt uwolnienia włościan, oraz elekcyja kommissarzy ze zwykłą odbyła się formalnością; a Xiążę Jegomość Woenny Gubernator z siedmiu osób wybranych do składania kommissyji Prezesem. Po czterodniowym pobycie w *Krastawiu*, szaczytciwszy po dwakroć odwiedzinami swemi dom Hrabów *Platerów* dziedziców miasta, odjechał

Xiąże Jegomość dnia 4 b. m. napowrót do *Witebska*. Kommissyja zaś w tymże dniu czynność swą rozpoczęła.

z *Połongi* dnia, 10 Marca 1819 roku.

(*Artykuł nadestany.*)

Bliżko tego miejsca w dobrach dziedzicznych swoich Łaukożemy zwanych w Powiecie Telszewskim Gubernii Wileńskiej leżących w dniu 26 przeszłego Lutego umarł JW. Henryk Baron *Mirbach* Jenerał Porucznik wojsk Polskich i kawaler z nie odżałowaną stratą pozostałej małżonki i Siedmioroga dorastającego potomstwa, tudzież z powszechnym żalem tych wszystkich, którzy znali jego osobę, cnoty, i zasługi.—Zgon tego męża należy do owych smutnych kolei, w których opłakujemy od lat kilku ciągle zdarzane zeyścia Bohaterów naszej Historii chlubę przynoszących, a naszej pamięci nader miłych; a którzy niegdyś będąc towarzyszami oręża, teraz zdają się spieszyć jeden po drugim, aby się połączyli w niesmiertelności progach.—Henryk Baron *Mirbach* ćwiczony w sztuce wojennej przy boku Feldmarszałka *Melendorffu*, na Pierwsze hasło potrzeby narodowej, powrócił ze służby zagranicznej do oyczyzny; a w roku 1794 użyty do obięcia Portu Libawskiego i organizowania stosunków Xięstwa Kurlandskiego za wykonanie dokładne mnogich poleceń, z poświęceniem własnego majątku i osoby, w nagrodę, mianowany został przez Naczelnego Wodza *Tadeusza Kościuszkę*, i najwyższą owoczesną Radę, Jenerał Porucznikiem wojsk Litewskich. Na tym stopniu walcząc w pobrzeżach Bałtyckiego Morza, w krótkie kiedy wojska Litewskie przymuszone zostały udać się ku Warszawie; tu z losu iaki był ciągnięty między Jenerałami, wypadło Jenerałowi *Mirbachowi* zostać Prezydentem Woennego Warszawskiego Sądu—nie długo inż piastował tę dostojność, gdyż rychło wybiła smutna godzina politycznego Narodowego zgonu.—Po czem Jenerał *Mirbach* miotany wypadkami, nierychło powrócił do spuszczonego domu, gdzie po rozdziale prowincyi kończył dni swoje w cnotach domowych, i najgorętszych życzeniach dla dobra publicznego.—Umarł w roku 57 życia swojego, oddawszy trzema laty przed śmiercią majątek swój na satysfakcją Wierzycieli, których liczba i dopomnienia się stały się ciężaczemi, z powodu mnogich poświęceń iakie zeszy Jenerał *Mirbach* w ciągu całego życia wykonał.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z *Munich* 3 Kwietnia.

Na iednem z posiedzeń ostatnich izby deputowanych Pan *Hecker*, uczynił ważny wniosek względem wychowania publicznego. Oto jest treść takowego.

„Zewsząd daią się słyszeć skargi (były iego słowa) na powszechną opieszałość i niedbałość w przedmiotach dotyczących się wychowania publicznego. Liczba kandydatów do stanu nauczycielskiego znacznie się zmniejszyła. Wkrótce zapewna katedry nauczycieli publicznych albo zupełnie próżnować będą, albo będziemy musieli poruczyć takowe ludziom bez zasług i nauki. Skąd i nąd powszechne roschodzą się narzekania na zepsucie obyczajów i brak we wszystkim porządku, oraz uległości i posłuszeństwa ze strony młodzieży. Należy także wyznać, iż wtenczas kiedy we wszystkich ościenych państwach wychowanie publiczne jest uważane za najgłówniejszy przedmiot troskliwości rządu, u nas w Bawaryi sam tylko oddział uboczny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych tym się zatrudnia, będąc z kąd inąd obciążony sprawami różnego rodzaju. Nawet w radzie państwa niema osobnego oddziału, któryby się tym przedmiotem zajmował. Nakoniec można powiedzieć bez wszelkiej przysady, a same tylko powtarzając wszystkich towarzystw i klas narzekania, że wtenczas kiedy wszystkie inne obywatelskie zaprowadzenia w Bawaryi, mogą służyć sąsiedzkiemu ziemiom za wzory, szkoły nasze publiczne tak są ieszcze dalekie od tej doskonałości:—Nayznakomitsi nauczyciele nasi wezwani zostali do Uniwersytetów obcych, a rząd najmniejszego nieuczynił kroku dla utrzymania tych znakomitych mężów. Wszystkie te okoliczności napełniły duszę moją bolesnem uczuciem, które zapewna dzieli zenną każdy dobry obywatel, a razem podały mi powód do uczynienia następującego przełożenia: Czy się nie zda izbie przy zachowaniu zwyczajnych konstytucyjnych przepisów prosić Króla o przedsięwzięcie takich środków, aby na pierwszym zupełnem zgromadzeniu stanów przedstawiono im dokładny systemat wychowania publicznego, ułożony przez biegłe w tym przedmiocie osoby? Taki systemat oparty na prawidłach mocnych i powszechnych powinien zawierać w sobie wszystkie przepisy i prawa dotyczące się wychowania publiczne-

go. A wtenczas Bawaryia nie miałaby już czego zayrzeć sąsiadom swoim.“

FRANCYJA.

z *Paryża*, 4 Kwietnia.

Posel Perski, znaydujący się teraz w stolicy tuteyszej, odebrał od dworu swojego bardzo ważne depesze, zawierają albowiem szczegółowe opisanie o tem, że *Fatig Han* brat Króla *Avğanów*, który iak wiadomo niedawno wszedł był z woyskiem do *Karrassanu*, zupełnie późniey zbitym został. Woysko iego z 30,000 żołnierza złożone, częścią legło trupem na placu bitwy, a częścią zabrane w niewolę. Wiele także umarło z głodu i pragnienia. Bogactwo iakie się dostało zwycięzcom przechodzi wszelkie opisanie. Sam *Fatig Han* ciężko został ranionym i ledwie mógł się przez ucieczkę ocalić. Kiedy *Mahmet Han* dowiedział się o tak wielkiej klęsce brata swojego, wysłał do Szacha Perskiego swojego naywyższego kapłana z drogiemi podarunkami i świetnym orszakiem, aby się uniewinnić i przekonać iego, że do przedsięwzięcia brata bynajmniej nienależał. „Na to (powiedziano w depeszach) odpowiedzieliśmy, że dla ukarania buntowniczego przedsięwzięcia *Fatig Hana*, roskazaliśmy stawić zdraycę tego skępowanego u dworu naszego, tej *świątyni sprawiedliwości* i tam wydać przeciwko niemu naysroższy wyrok.“

ROZMAITOŚCI.

(Dokończenie o Towarzystwie Miłosierdzia Chrześcijańskiego).

(Obacz Numer wczorajszy).

Błogostawiony, który się litruienad nędznym i ubogim, nie opuści go Pan w dzień straszny.

Psal. 40.

Oddział I.

§ 1.) Każda kobita religii Chrześcijańskiej do iakieyby kolwiek należała klasy, może bydz członkiem towarzystwa: § 2.) Każdy członek wnosi według możności i chęci pewną summę iednocześnie dla powiększenia kapitału ogólnego, i sto rubli corok. § 3.) Prezes przyymuje nowych członków i zapisuje do księgi. § 4.) Nowy członek odbiera zaraz po zapisaniu się i wniesieniu należney opłaty exemplarz ustaw towarzystwa, wyznacza się mu obowiązek i daie się znak towarzystwa, to jest srebrna obrączka z nadpisem. § 5.) Nikt niema prawa usuwania się od obowiązku iaki mu prezes towarzystwa naznaczy.

Oddział II.

§ 1.) Przewodniczką i opiekunką towarzystwa jest Najjaśniejsza Cesarzowa *Elżbieta*. § 2.) Towarzystwo składa się z członków płci żeńskiej obecnych i nieobecnych. § 3.) Członki obecne składają między sobą rząd towarzystwa przez kreskowanie. § 4.) Cały rząd towarzystwa składa się z prezesa i sześciu członków. § 5.) Porządek według którego odbywają się czynności rządu i obowiązki, wyłożony jest w osobnych oddziałach. § 6.) Wybory członków corok się odnawiają. § 7.) Rząd towarzystwa ma swoją Kancellaryją, z Sekretarza i kilku korespondentów złożoną. § 8.) Mężczyźni także bez względu na stan, wiek i urodzenie byź mogą dobroczyńcami, kommisarzami, sekretarzami i korespondentami towarzystwa po wniesieniu należney opłaty. § 9.) Prezes podaje ich za kandydatów do tych stopni, a wybierają się i potwierdzają przez kreskowanie wszystkich członków obecnych. § 10.) Dzieci płci oboiej byleby lat osm miały skończonych, mogą byź przyjętami do towarzystwa. § 11.) Rodzice przy ich wpisaniu wnoszą pewną summę jednoczasowie.

Oddział III.

O przedmiocie towarzystwa.

§ 1.) Najgłówniejszy przedmiot towarzystwa nie tam zależy, aby zebrałszy ile można znaczniejszą summę na zasiłek ubóstwa, rozdawać ją w Imie *Iezusa Chrystusa* samym tylko prawdziwie ubogim, i zamiast niepewney prywatney iatmużny zrobić im pewny fundusz. § 2.) Towarzystwo nieogranicza się w opiece swoiey dla tych tylko ubogich którzy się żebrakami nazywają; lecz będzie się starać wywiadywać: 1. O wdowach i sierotach wstydzących się żebrzeć iatmużny. 2. Rzemieslnikach, których słabość zdrowia do ubóstwa doprowadziła. 3. Osobach doprowadzonych do nędzy przez iakie kolwiek wypadki nieszcześnie. Do schronienia nędzy ukrywającej się przed oczyma świata, będzie się starać przeniknąć tajemnie i w Imie *Iezusa Chrystusa*, złać na nieszcześnieych pociechy miłosierdzia chrześcijańskiego. § 3. Następnie, więzienia, szpitale, łazarety i domy wychowania, zajmą troskliwość towarzystwa i iego ciągłą opiekę.

Oddział IV.

Obowiązki towarzystwa.

§ 1.) Towarzystwo powinno mieć naydokładniejszą wiadomość o wszystkich ubogich, mieszkających w mieście. § 2.) Dla tey to przyczyny każdy z członków przyymie obowiązek wywiadywania się o ubogich w pewney części miasta znajdujących się i bierze na pomoc sobie jednego z kommisarzy. § 3.) Członek któremu się poruczy iaka część miasta, powinien znać i wiedzieć o wszystkich ubogich w niey mieszkających i osobiscie się przekonać o ich stanie, aby tem dokładniey mógł donieść towarzystwu. § 4.) Po odebraniu takowych doniesień układają się księgi ubogich według alfabetu. § 5.) W skutek doniesień członków towarzystwo rozważa stan obogich i wyznacza dla nich wsparcie. § 6.) Wydaie zapomogę iedno czasową, lub każdo miesięczną; a według okolicznosci czasem i pierwszą i drugą. § 7.) Innym członkom porucza dozór więzień, łazaretów, woienne i miastowe szpitale, domy wychowania, i nieszcześnieych pozabawionych zdrowych zmysłów. § 8.) Towarzystwo ma swoje zniesienia się z zwierzchnością tych zaprowadzeń tak woiennejak cywilną, aby członki iego miały wolne w każdym czasie do nich weyście. § 9.) Chorych ubogich znajdujących się w klasztorach towarzystwo porucza także jednemu z członków swoich. § 10.) Dla rozdania wsparcia towarzystwo używa dzieci pod dozorem członków swoich płci oboiej. § 11.) W każdą niedzielę po mszy zgromadza się towarzystwo do domu prezesa, i składa zdanie sprawy za tydzień przeszły, a odbiera rozrządzenia na następujący. § 12.) Na posiedzeniach tygodniowych każdy z członków według upodobania może się znajdować. § 13.) Posiedzenie każde rozpoczyna się i kończy modlitwą. § 14.) Doniesienia o ubogich wstydliwych i tajemnych, komunikuje się prezesowi sekretnie po odbytem posiedzeniu. § 15.) Po każdych szesciu miesiącach prezes towarzystwa przesyła zdanie sprawy Najjaśniejszey Cesarzowej. § 16.) Zdanie sprawy roczne ogłasza się w zgromadzeniu wszystkich obecnych członków i pomieszcza się w gazetach kraioowych.